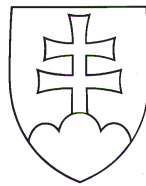

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **Ing. P. H.**, bytom S., Ž. právne zastúpeného: *JUDr. Š. S.* advokátom, Advokátska kancelária V. O. Ž. proti žalovanému: **Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky**, Špitálska 4, 816 43 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č.: 0001/2008-I/13 zo dňa 30. júna 2008, konajúc o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/142/2008-98 zo dňa 11. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/142/2008-98 zo dňa 11. marca 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo: 0001/2008-I/13 zo dňa 30. júna 2008, ktorým zamietol jeho odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, Národného inšpektorátu práce č. AK/2006/00268-AK/2007/00310nip/2008/03093 zo dňa 27.02.2008, a rozhodnutie potvrdil. Týmto rozhodnutím Národný inšpektorát práce ako orgán štátnej správy v oblasti inšpekcie práce, ktorý je oprávnený vydávať osvedčenie autorizovaného bezpečnostného technika, zastavil konanie vo veci žiadosti o vydanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika, ktorú podal žalobca.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalovaný správne rozhodol, ak vydal usmernenie pre Národný inšpektorát práce, že v konaní o vydaní osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika sa primerane aplikujú ustanovenia správneho poriadku a je toho názoru, že požiadavka na predloženie originálu dokladov alebo úradne overených kópií dokladov je s poukazom na hodnovernosť preukazovaných skutočností opodstatnená. Predloženie dokladu v kópii alebo len vyhlásenie žiadateľa na preukázanie určitej skutočnosti upravuje zákon priamo v jednotlivých ustanoveniach, a predloženie dokladu preukazujúceho splnenie kvalifikačných predpokladov v kontexte na požiadavku predloženia osvedčenia bezpečnostného technika žalovaný považoval za doklad, ktorý sám osebe nespĺňa predpoklady ustanovenia § 39 ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci). Absolvovanie aktualizačnej odbornej prípravy priamo súvisí s osvedčením bezpečnostného technika a obidva správne orgány predloženie všetkých požadovaných dokladov odôvodnili s poukazom na príslušné ustanovenia tohto zákona. Z obsahu listu žalobcu, ktorý bol adresovaný Národnému inšpektorátu práce vyplývalo, že ide o odmietnutie predloženia dokladov a on sám bol toho názoru, že ich predložil tak, ako upravuje a konkretizuje ust. § 39 ods. 4 zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Požiadavka Národného inšpektorátu práce na ich doplnenie nie je v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto právny názor žalobcu považoval súd za nesprávny a jeho námietku, že ďalšia požiadavka na doplnenie dokladov bola s odstupom 5 mesiacov súd vyhodnotil tak, že generálny riaditeľ Národného inšpektorátu práce v zmysle platnej legislatívy, konkrétne § 5 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z., zriadil svoj poradný orgán, akreditačnú komisiu, ktorá začala svoju funkciu vykonávať a postupovala za rovnakých podmienok aj u ďalších posudzovaných žiadostí. Čo sa týka námietky žalobcu ohľadne vydania osvedčenia pre pána O. P. súd uviedol, že správne orgány posúdili obidvoma predložené žiadosti a je zrejmé, že pán P. disponuje osvedčením odborného pracovníka bezpečnosti práce z roku 1989, ktoré je v súčasnom ponímaní osvedčením bezpečnostného technika a je platné. Súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o ukrátení práv žalobcu, a preto rozhodnutie považoval za súladné s právnymi predpismi a vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal náhradu trov konania, alternatívne aby rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného, vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nesprávnym právnym záverom. Po preštudovaní písomného vyhotovenia rozsudku nie je mu jasné a zrejmé, aké skutočnosti považoval krajský súd za preukázané a zo samotného odôvodnenia nevyplýva, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov. Bez náležitého odôvodnenia rozhodnutia nie je možné doručené mu písomné rozhodnutie patrične preskúmať. V danej veci žalovaný, v nadväznosti na požiadavku

kvalifikačných predpokladov, nepovažoval predloženú kópiu vysvedčenia o skončení postgraduálneho štúdia za odborné vzdelanie v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci za vysokoškolské štúdium ako to vyžaduje § 24 ods. 3 zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, a samotné vysvedčenie nepovažoval za doklad o skončení vysokoškolského vzdelania. V tejto súvislosti príslušný súd nevyužil postup podľa § 120 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), a nevyžiadal si od Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave – Strojnícka fakulta, potvrdenie o tom, či predložené vysvedčenie je možné považovať za doklad o skončení vysokoškolského vzdelania v zmysle § 24 ods. 3 zákona o ochrane zdravia a bezpečnosti pri práci. Bez preverenia uvedenej skutočnosti nie je možné jednoznačne vyvodiť záver o tom, či predložený žalobcov doklad je dokladom potvrdzujúcim ukončenie vysokoškolského vzdelania. Ďalej namietal, že príslušný súd sa v uvedenej právnej veci nezaoberal tou skutočnosťou, že žalovaný v rozhodnutí č. 0001/2008-I/13 zo dňa 30.06.2008 uviedol, že pokiaľ ide o požiadavku preukázania odbornej praxe bezpečnostného technika, žalobcom predložené potvrdenie nespĺňa náležitosti podľa § 24 ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z., keďže neobsahuje odvetvie ekonomickej činnosti, do ktorej je zamestnávateľ zaradený. Poukázal na to, že zákon o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci nadobudol účinnosť dňom 01.07.2006 a zmluvy o poskytovaní služieb bezpečnostného technika boli podpisované oprávnenými osobami v rokoch 2004 a 2005, t.j. pred účinnosťou tohto zákona (č. 124/2006 Z.z.). Z uzavretých zmlúv o poskytovaní služieb bezpečnostného technika vyplýva, že vykonával bezpečnostno – technické služby. V prípade, že by nevykonával činnosti, ktoré sú uvedené v týchto zmluvách, nedošlo by k ich predlžovaniu. Vzhľadom na uvedené sa tvrdenie žalovaného o tom, že žalobca nevykonával činnosti bezpečnostného technika, javí ako zavádzajúce. Potvrdenie o odbornej praxi bezpečnostného technika zo dňa 24.07.2006 bolo podpísané zástupcom spoločnosti V., a.s., na základe poverenia, ktoré bolo udelené štatutárnym orgánom spoločnosti. Žalovaný mal vedomosť o udelenom OKEČ a bezdôvodne požadoval doplňovanie údajov, ktoré sú mu známe, čím nadmieru zaťažoval samotného žalobcu. Príslušný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nezohľadnil ani tú skutočnosť, že žalobca sa v zmysle ustanovenia § 12 ods. 3 zákona č. 330/1996 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v platnom znení od 01.05.2001 stal bezpečnostným technikom priamo zo zákona, pričom na túto skutočnosť reagoval živnostenský úrad, ktorý žalobcovi dňa 10.12.2002 vydal živnostenský list na vykonávanie ohlasovacej živnosti: Bezpečnostnotechnická služba – vznik živnostenského oprávnenia: 02.01.2003.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť z dôvodu, že odvolanie žalobcu je koncipované tendenčne a v takom štýle, v akom boli doteraz podané všetky jeho opravné prostriedky („nie je zrejme prečo...“). O tendenčnosti nasvedčujú aj citácie uvedené v odvolaní, keď sa žalobca odvoláva na dikciu z odôvodnenia rozsudku zo str. 4 odsek 5, pričom vynecháva dve vety, ktoré vysvetľujú dôvody, a ďalej pokračuje citáciou bezprostredne ďalšej vety z odôvodnenia. Zdôraznil, že v predmetnom konaní ide o preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia orgánu štátnej správy, pričom dôkazné bremeno

je na žalobcovi. Žalovaný predkladá súdu administratívny spis, vyjadrenie k jeho obsahu a k obsahu žaloby, a podľa jeho názoru neprislúcha k povinnosti súdu, aby si sám z vlastnej iniciatívy zaobstarával dôkazy. Naviac v žalobe prijatej Krajským súdom v Bratislave dňa 05.09.2008 takýto dôkaz nebol ani navrhnutý. Na strane 3 odvolania (druhý úplný odsek), obviňuje žalobca (bez akéhokoľvek dôkazu) žalovaného, že mal vedomosť o udelenom OKEČ. V tejto súvislosti treba konštatovať, že v prípade vydania osvedčenia na tak závažný druh činnosti by samotná domnienka o čísle OKEČ nestačila. Súd v tomto konaní naviac neposudzoval či mal, alebo nemal správny orgán priznať žalobcovi postavenie autorizovaného bezpečnostného technika. Súd rozhodoval o zákonnosti právoplatného rozhodnutia správneho orgánu, ktorým bolo zastavené konanie z dôvodu, že žalobca nepredložil požadované doklady. Prioritnou požiadavkou na vydanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika podľa § 39 ods. 4 zákona o ochrane bezpečnosti a zdravia pri práci je, že fyzická osoba musí mať osvedčenie bezpečnostného technika, ktoré nebolo predložené. Inak nemožno aplikovať uvedené ustanovenie zákona, podľa ktorého sa po splnení zákonných predpokladov vydá osvedčenie autorizovaného bezpečnostného technika bez vykonania skúšky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. po tom, ako bolo oznámené vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcout.gov.sk, www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.)

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§219 ods. 2 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či je žalobou napadnuté rozhodnutie v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. Predmetom preskúvania v správnom súdnictve je aj postup správneho orgánu, pod ktorým sa všeobecne rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje svoju právomoc danú mu zákonmi.

Zákon č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v § 1 ustanovuje všeobecné zásady prevencie a základné podmienky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a na vylúčenie rizík a faktorov podmieňujúcich vznik pracovných úrazov, chorôb z povolania a iných poškodení zdravia z práce.

Žalobca v podstate namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu, nedostatok dôvodov a nesprávne právne posúdenie veci. Tiež namietal, že žalovaný nevyužil postup podľa § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. pri hodnotení jeho kvalifikačných predpokladov, resp. že požadoval od neho doplňovanie údajov, ktoré mu už boli známe.

Podľa § 24 ods. 1 vyššie citovaného zákona o ochrane a bezpečnosti zdravia pri práci,

- autorizovaný bezpečnostný technik je bezpečnostný technik podľa § 23, ktorý po absolvovaní najmenej dvoch rokov odbornej praxe bezpečnostného technika, po získaní osvedčenia bezpečnostného technika úspešne vykonal skúšku pred skúšobnou komisiou vymenovanou Národným inšpektorátom práce.

Žiadateľ o vykonanie skúšky a vydanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika podá na Národný inšpektorát práce písomnú žiadosť, v ktorej uvedie meno, priezvisko, titul, dátum narodenia, adresu trvalého pobytu. K žiadosti priloží

- a/ doklad o skončení úplného stredného vzdelania, úplného odborného vzdelania alebo vysokoškolského vzdelania,**
- b/ osvedčenie bezpečnostného technika,**
- c/ doklad o splnení podmienky dĺžky odbornej praxe,**
- d/ správny poplatok.**

Odborná prax podľa ods. 1 sa preukazuje písomným potvrdením zamestnávateľa o výkone odborných činností a jeho dĺžke, s uvedením kódu a názvu ekonomickej činnosti podľa štatistickej kvalifikácie ekonomických činností, do ktorej je zamestnávateľ zaradený. Pri dodávateľskom spôsobe výkonu úloh bezpečnostného technika sa odborná prax preukazuje príslušnou zmluvou o výkone odborných činností s uvedením dĺžky výkonu u jednotlivých odberateľov jeho služieb s priradením kódu a názvu ekonomickej činnosti podľa štatistickej kvalifikácie ekonomických činností, do ktorej je zaradený odberateľ jeho služby.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že **zákonná právna úprava jednoznačne definuje kritériá, resp. požiadavky na vydávanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika**. Posudzovanie žiadosti a predložených dokladov je už otázkou správnej aplikácie zákona.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody podaného odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje a na doplnenie dodáva.

Z obsahu pripojeného spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného vyplýva, že dňa 14.08.2006 požiadal žalobca o vydanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika. K žiadosti priložil sprievodné doklady potvrdzujúce jeho odbornú spôsobilosť a dĺžku odbornej praxe. Podľa Národného inšpektorátu práce pripojené doklady neboli úplné, preto vyzval žalobcu dňa 25.08.2006 na ich doplnenie o 1/ doklad o skončení úplného stredného vzdelania, úplného odborného vzdelania alebo vysokoškolského vzdelania a tiež o predloženie 2/ dokladu o preukázaní dĺžky praxe s tým, že kópie dokladov musia byť úradne overené. Na uvedenú žiadosť reagoval žalobca

listom z 13.09.2006 v ktorom uviedol, že ak má Národný inšpektorát práce výhrady k dokladu o kvalifikácii a dokladu o preukázaní dĺžky praxe, nech sa obráti na organizáciu, ktorá uvedené doklady vydala a podľa údajov od JUDr. R. K. kópie dokladov nemusia byť úradne overené, pretože zákon č. 124/2006 Z.z., na základe ktorého podal svoju žiadosť (§ 39 ods. 4) nevyžaduje overenie kópií. Pretože žalobca uvedené doklady nepredložil, Národný inšpektorát práce ho opätovne listom zo dňa 15.12.2006 požiadal o ich doloženie s tým, aby boli zaslané v origináloch alebo úradne overené kópie. Ďalším listom z 30.01.2007 ho vyzval aby predložil doklady do 09.02.2007 s upozornením, že ak nebudú doložené, bude jeho žiadosť na vydanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika považovaná za bezpredmetnú.

Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, *predpokladom na vydanie osvedčenia je kvalifikovaná žiadosť osoby žiadateľa, ktorá je povinná preukázať, že zákonom stanovené podmienky splňa.* Postavenie a podmienky pre výkon funkcie autorizovaného bezpečnostného technika vymedzuje ustanovenie § 24 zákona č. 124/2006 Z.z., z ktorého okrem iného vyplýva, že túto funkciu môže vykonávať len osoba, ktorej Národný inšpektorát práce vydal osvedčenie.

Na konanie, v ktorom Národný inšpektorát práce vydáva (a odoberá) osvedčenie autorizovanému bezpečnostnému technikovi sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. *Národný inšpektorát práce teda v správnom konaní začatom na základe návrhu žiadateľa autoritatívne zisťuje, resp. posudzuje podanú žiadosť na vydanie osvedčenia z hľadiska splnenia všetkých zákonom stanových podmienok* (§ 21 ods. 2 veta prvá zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Súčasne Národný inšpektorát práce vydáva a odoberá osvedčenie autorizovanému bezpečnostnému technikovi (§ 6 ods. 1 písm. d/ bod zákona č. 125/2006 Z.z.).

V súlade s týmito ustanoveniami správny orgán opätovne vyzval žalobcu na predloženie chýbajúcich dokladov dňa 04.01.2008 v lehote do 10 dní od doručenia žiadosti s poučením, že v prípade ich nedoloženia bude konanie zastavené. Na výzvu reagoval žalobca listom zo dňa 16.01.2008 tak, že vzhľadom k ustanoveniu článku 2 ods. 2 a 3 zákona č. 460/1992 Zb. im nerozumie. Následne Národný inšpektorát práce vydal rozhodnutie o zastavení konania, ktoré v dôsledku podaného odvolania žalovaný ako odvolací správny orgán potvrdil a odvolanie zamietol.

Podľa § 39 ods. 3 zákona č. 124/2006 Z.z. osvedčenie bezpečnostného technika vydané do 30. júna 2006 stráca platnosť 31.12.2007, ak bezpečnostný technik neabsolvoval aktualizáciu odbornú prípravu podľa § 23 ods. 6.

Fyzická osoba s osvedčením bezpečnostného technika, vydaným do 30. júna 2006 môže vykonávať činnosť autorizovaného bezpečnostného technika na základe osvedčenia vydaného Národným inšpektorátom práce aj bez vykonania skúšky podľa § 24, ak do 30. júna 2006 sústavne, najmenej 5 rokov vykonávala úlohy bezpečnostného technika u zamestnávateľa, ktorého kód odvetvovej klasifikácie ekonomickej činnosti je uvedený v prílohe č. 1, a absolvovala aktualizáciu odbornú prípravu podľa § 24 ods. 9 najneskôr do 31. decembra 2007 (§ 39 ods. 4 citovaného zákona).

Prioritnou požiadavkou na vydanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika podľa vyššie citovaného ustanovenia § 39 ods. 4 zákona je, že fyzická osoba musí

mat' osvedčenie bezpečnostného technika. Inak nemožno aplikovať uvedené ustanovenie zákona, podľa ktorého sa po splnení zákonných predpokladov vydá osvedčenie autorizovaného bezpečnostného technika bez vykonania skúšky a na vydanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika sa vzťahuje § 24 ods. 1 zákona s požiadavkou úspešne vykonanej skúšky pred skúšobnou komisiou vymenovanou Národným inšpektorátom práce.

Žiadosť žalobcu bola posúdená v akreditačnej komisii Národného inšpektorátu práce a na základe výsledkov posúdenia boli žalobcovi adresované žiadosti o doplnenie dokladov, s upozornením, že kópie dokladov musia byť úradne overené. Aj keď formu dokladov predkladaných v žiadosti o vydanie osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika zákon osobitne nešpecifikuje, treba zdôrazniť, že pojem „doklad“, ako to uvádza zákon znamená, že *forma dokladu musí hodnoverne preukazovať určitú skutočnosť. Všeobecne sa hodnovernosť dosiahnutého vzdelania, osvedčenia a potvrdenia určitej skutočnosti preukazuje originálom dokladu, overeným odpisom alebo výpisom, úradným overením kópie dokladu alebo pri osobnom podaní žiadosti kópiou dokladu s možnosťou nahliadnuť do originálu dokladov.* Bez splnenia zákonných požiadaviek a predloženia zákonom požadovaných dokladov nemôže teda orgán rozhodujúci o vydaní osvedčenia autorizovaného bezpečnostného technika akceptovať takéto doklady, ak sa hodnovernými dokladmi nepreukáže splnenie požiadaviek, alebo ak doklady neobsahujú všetky požadované údaje.

V preskúmvanej veci aj odvolací súd dospel k záveru, že predloženie žiadaných dokladov (absolvovanie aktualizácie odbornej prípravy, ktoré priamo súvisí s osvedčením bezpečnostného technika), bolo oprávnenou požiadavkou Národného inšpektorátu práce na ich doloženie k žiadosti v zmysle ust. 39 ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z., a žalobca nemôže so žalovaným neustále polemizovať o tom, či a aké doklady má alebo nemá predložiť.

Neobstojí námietka žalobcu ani v tom, že ak mal súd pochybnosti o vierohodnosti dokladov, mal využiť postup podľa § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. a túto pochybnosť odstrániť jeho vyžiadaním.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na osobitnú, piatu časť O.s.p. upravujúcu správne súdnictvo a jeho ustanovenie § 250i ods. 1, podľa ktorého

- **pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.** Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

V danom prípade dôkaz navrhovaný žalobcom súd nebol povinný vykonať (čo vyplýva z vety druhej § 250i ods. 1 O.s.p.), pretože zákon č. 124 /2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v ustanovení § 24 ods. 1 priamo ukladá žiadateľovi, aké doklady k žiadosti priloží.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je rozhodnutie žalovaného v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že ich žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 05.apríla 2011

JUDr. Jana Z e m k o v á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková